

enten det hedder almindelig Handelsfarve eller almindelig Fabrikationsfarve, er komplet ligegyldigt, det er en aldeles vag Bestemmelse, det kan slet ikke nytte at gaa den Vej. Nei, naar endelig Noget skal gøres, vil det være høist urimeligt at ramme det ustyldige Kunstsmør, der maaste slet ikke bryder sig om at have Farve, nei, lad det være den, der vil sminke sig, der skal have en bestemt Farve, lad os faae en Normalfarve for Natursmør paabudt af Indenrigsministeren, saa vide Fabrikanterne, hvad de skulde rette sig efter, og hvad de skulde tage sig i Agt for, men som det nu staar, kan det føres fra Farvnuance til Farvnuance, indtil det ender i det blaa eller grønne, som Ingen vil have. Jeg gaar hverken med til Bestemmelsen, som den staar i Lovforslaget eller i Endringsforslaget, jeg kan trostigt tilraade, at man stemmer mod begge Dele.

Jeg skal endnu kun tillade mig nogle faa Bemærkninger. Der er saa stærkt i denne Sag, atter til almindelig Forbanelse, blevet paaberaabt Autoriteter og Sagkundskab. Forsaavidt man til Autoriter vil henregne dem, som have Interesse i Sagen, saaledes som det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) vil gjøre, nemlig selve Landboforeningerne, ja, saa maatte vi Andre, der staa paa den modsatte Side, ogsaa have Lov til at henregne til Autoriteter dem, der paa vor Side have Interesse i Sagen, det maa være lige saa gode Autoriteter paa vor Side, som Landboforeningerne paa deres. Nei, man maa være enig om, at man aldrig kan være Autoritet i sin egen Sag, og dette er jo Landboforeningernes egen Sag. Hvad angaar Landbohøistolen og dens Lærere, da er det noget helt Andet, de ere virkelige Autoriteter i Landboanliggender. Dem har jeg al mulig Respekt for, de kjende selvfølgelig deres Sager, de tale med Sagkundskab om Landbrugets Anliggender, men det kan ikke udenluffe, at vi Forbrugere ogsaa søge til vore Autoriteter fra Forbrugernes Standpunkt, thi der kunne de sagkyndige Landbrugere jo ikke have den afgjørende Stemme, og fra Forbrugernes Standpunkt have vi virkelig de bedste Autoriteter for os, Autoriteter saavel paa Fysiologiens som paa Hygieinens Side. Jeg har ikke fra den Side set en eneste Udtalelse, som skulde være til Stude for Kunstsmørforbrugere, saa det forekommer mig, at Sagkundskab staar lige over for Sagkundskab, og vi maa da virkelig have Lov til at føre vore Sagkyndige i Marken, lige saa vel som de Herrer fra modsat Side føre deres, det maa gaa lige op. Nei, jeg tror jo rigtignok, at de Argumenter, man saaledes fremfører, kun vise sig at være svage

og meget ensidige, jeg tror, at Sandheden her ikke findes ved at høre efter dem, der paa en Maade have været Ordførere for en Sag, der ikke er deres egen. Jeg tror ikke, at der er nogen Grund til at dvæle længe ved, hvad de, som jeg vil kalde Vaabendragerne i denne Sag, have bragt paa Bane, jeg tror det er langt vigtigere at høre efter, hvad selve de Riddere, der drage i Krigen for denne Naturskønhed sige, og hvad de indrømme. Jeg lagde Mærke til en for mig aldeles afgjørende Ytring, der kom fra det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau); thi fra hans Mund venter jeg fuld Sandhed, og jeg tror, vi fik den. Han indrømmede, at det, som Talen var om i denne Sag, var, at en vis Klasse i Samfundet, Forbrugere, maatte bringe et Offer for dem, der stod paa den modsatte Side, for Landbrugere. Det var en meget væsentlig og vigtig Udtalelse, fra hvilken der kastedes et nyt og afgjørende Lys, forekommer det mig, over hele denne Sag. Her er Talen om, at Forbrugere skulde bringe et Offer. Det kan jo tænkes, at den ene Samfundsklasse maa gjøre det for den anden, naar det er godtgjort, at Saadant er nødvendigt for hele Samfundets Bestaaen, men at et saadant Bevis er fremført her, har jeg ikke set. Jeg maa dog endnu spørge, hvem er det, der kræver dette Offer? Det er dog ganske mærkeligt, at Landbruget her i Landet, der aldeles uimodsigelig har haft sine 7 fede Aar, da Priserne paa deres Produkter stode høit, da deres Eiendomme stode høit i Værdi, da deres Udsørsel tog til, nu kommer, uden at have gjemt Noget til de andre Aar, der maaste ville komme, og stiller Krav til os Andre. Det synes, at der maa være noget Fortært hos den Side, som nu forlanger et Offer, der maa ligge noget Galt i den Maade, hvorpaa de have drevet deres Oekonomi. Jeg er naturligvis ikke nøie kjendt med disse Forhold, det indrømmer jeg, men jeg tvivler meget om, at det ikke skulde stikke dert, at de Herrer først have brugt hele det Overtlud, de havde fra de gode Aar, og dernæst misbrugt den Kredit, de kunde faae. Derfra maa deres Vanfærligheder nu skrive sig. Naar de forlange et Offer af os af den Grund, forekommer det Svar mig at være meget nærliggende, at de Herrer maa sætte Tæring efter Næring, de maa offere Noget af den Jod, hvorpaa de have vænnet sig til at sætte, ikke sig selv, det siger jeg ikke, men Landbruget; der maa Feilen stikke, og det er der, Forandringen maa gøres.

Jeg skal endnu, da Sagens politiske Side er bleven fremdraget saa stærkt i Dag, hvorvel jeg er et meget ungt Medlem af